

Южнославянска солидарностъ. (1)

Примете мойто чисто, горещо поздравлене,
О, внуци на Душана, а братя наскърбени,
Вий чувства по-достойни явихте къмъ то насъ,
О вий сте нѣжни братя, покланямъ се на васъ.
Напраздно враговетѣ зарадвахъ се тайно
Че тазъ вражда минутна у насъ бѣ нѣщо трайно,
Че тя като задуши естественния гласъ,
Дълбока, вѣчна яма ще тури между насъ.
Да, ний узнахме вече, какъ толкосъ братя клети
Истеглили сте смѣло на звѣра отъ погнетѣ,
О, тоя подвигъ прави на името ви честь,
И тая братска дружба, коя ни веже днесъ,
Коя се запечата съсъ толкосъ ервъ пролѣта
Въ долините моравски стана ни йоп' по-света!
Свѣта ви ржкоплѣсна и Господъ умилень
Надъ васъ благословия изрѣче тоя день.

Славянина разбра вече слѣдъ опити горчиви
Че свръската е сила; че ний не сме щастливи,
Когато братъ ни плаче, нито сме волни ний.

1) По случай на изважданъте въ Бѣлградъ на 50 мина Българи изъ парахода Радецеки отъ сръбскитѣ власти въ 1876 г.